

Artigo primeiro. *Consello Escolar do Estado.*

A alínea i) do artigo 31.1 da Lei orgánica 8/1985, do 3 de xullo, reguladora do dereito á educación, queda redactado nos seguintes termos:

«i) As entidades locais a través da asociación de ámbito estatal con maior implantación.»

A vixente alínea i) deste mesmo artigo pasa a ser alínea j).

Artigo segundo. *Centros escolares.*

Modifícase o punto 1 da disposición adicional segunda da Lei orgánica 8/1985, do 3 de xullo, reguladora do dereito á educación, que queda redactado da seguinte forma:

«1. As corporacións locais cooperarán coas administracións educativas competentes, no marco do establecido pola lexislación vixente e, se é o caso, nos termos que se acorden con elas, na creación, construción e mantemento dos centros públicos docentes, así coma na vixilancia do cumprimento da escolaridade obrigatoria.»

Por tanto,
Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei orgánica.

Madrid, 21 de abril de 1999.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

8931 *LEI 10/1999, do 21 de abril, de modificación da Lei orgánica 1/1992, do 21 de febreiro, sobre protección da seguridade cidadá. («BOE» 96, do 22-4-1999.)*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

A modificación da Lei orgánica 1/1992, do 21 de febreiro, sobre protección da seguridade cidadá, habilita os municipios para especificaren nas súas respectivas ordenanzas os tipos, definidos na lei, que corresponden ás infraccións en que a sanción se atribúe ós alcaldes. Preténdese con iso solucionar as dificultades que vén suscitando ós alcaldes a ausencia dunha habilitación expresa na lei para que as ordenanzas municipais poidan establecer esta especificación dentro do tipo correspondente a cada infracción definido no propio texto legal. A concreción dos tipos realizárase sempre dentro dos límites establecidos ó respecto polo artigo 129.3 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

Artigo único. *Seguridade cidadá.*

Introdúcese un novo parágrafo ó final do punto 2 do artigo 29 da Lei orgánica 1/1992, do 21 de febreiro, sobre protección da seguridade cidadá, do seguinte teor:

«Para a concreción das conductas sancionables, as ordenanzas municipais poderán especificar os tipos que corresponden ás infraccións en que a sanción se atribúe neste artigo á competencia dos alcaldes, sempre dentro da natureza e os límites a que se refire o artigo 129.3 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.»

Por tanto,

Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 21 de abril de 1999.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

8932 *LEI 11/1999, do 21 de abril, de modificación da Lei 7/1985, do 2 de abril, reguladora das bases do réxime local, e outras medidas para o desenvolvemento do goberno local, en materia de tráfico, circulación de vehículos de motor e seguridade vial e en materia de augas. («BOE» 96, do 22-4-1999.)*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

I

A Constitución española de 1978 estruturou un modelo de Estado composto no que os centros de decisión se multiplican, incluíndo a determinadas entidades locais —municipios e provincias— na dita estrutura e garantindo a autonomía delas para a xestión dos seus respectivos intereses. O marco competencial concreto das entidades locais determinarano as leis.

A Lei 7/1985, do 2 de abril, reguladora das bases do réxime local, cumpriu a función de establecer a delimitación básica da autonomía local, mediante o sinalamento duns ámbitos materiais nos que as entidades locais deben exercer competencias, sen determinar en qué grao, cuestión que correspondería concretar ó lexislador sectorial, estatal e autonómico correspondente.

Tamén na Carta Europea de Autonomía Local, feita en Estrasburgo o 15 de outubro de 1985 e aprobada e ratificada polo Reino de España o 20 de xaneiro de 1988, defínese a autonomía local como o dereito e a capacidade efectiva das entidades locais de ordenaren e xestionaren unha parte importante dos asuntos públicos, no marco da lei, baixo a súa propia responsabilidade e en beneficio dos seus habitantes. Así mesmo, sinalábase que o exercicio das competencias públicas debe incumbir preferentemente ás autoridades máis próximas ós cidadáns.

Transcorreran máis de doce anos desde a aprobación da Lei 7/1985 e desde distintos sectores, entre os que se encontra a Federación Española de Municipios e Provincias, tense criticado que, nin por parte do Estado, nin das comunidades autónomas, ó lexislar nos ámbitos materiais sinalados no artigo 25 da dita lei, se desenvolve de forma substantiva a atribución de competencias ós municipios, polo que, durante este período,